

Heuréka

EU- Tények

Közeledik az Európai Unióba történő belépésünk időpontja. Ez a rendkívül fontos esemény mindnyájunk életét – bárhol dolgozunk – jelentősen befolyásolni fogja. Ezért szeretnénk bizonyos alapvető tények bemutatásával olvasóink ismereteit bővíteni.

A szerkesztőség

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Az Európai Bizottság az Európai Unió Tanácsa és az Európai Parlament döntéseit készíti elő és hajtja végre, az Európai Tanács által rögzített fő irányvonalak mentén.

Feladatai

A Bizottság feladatai az Európai Unió hatáskörének területei szerint változnak: közösségi politikák (árak, személyek, szolgáltatások, tőke szabad áramlása, mezőgazdaság, munkaügy, pénzügyi és gazdaságpolitika, szociális politika), közös kül- és biztonságpolitika (CFSP), valamint a bel- és igazságügyi együttműködésen belül büntetőügyek.

A szerződések őre

A Bizottság ügyel az Unió szerződések rendelkezéseinek alkalmazására.

A Bizottság felügyeli a piaci versenyszabályok betartását és az állami segélyek odaítélését. A sa-

bálysértő vállalatokra pénzbüntetést is kiszabhat, mely ellen azok az első fokú bíróságnál fellebbezhetnek.

Kezdeményezési jog

A közösségi politikák keretében a Bizottság részt vesz az Európai tanács és a Parlament határozatainak kialakításában, a szerződésekben meghatározott különböző eljárásoknak megfelelően. A Bizottság törvényjavaslatot terjeszt a Tanács és a Parlament elé.

A bel- és igazságügyi együttműködésen belül a büntetőügyekkel kapcsolatos rendelkezések terén a Bizottság megosztja a kezdeményező jogát a tagországokkal.

A közös kül- és biztonságpolitika (CFSP) terén a Tanács kérheti a Bizottságtól, hogy terjesszen elő megoldási javaslatokat.

Ajánlás és véleményalkotás

A közösségi politikák, valamint a közös kül- és biztonságpolitika kérdéseiben a Bizottság ajánlást készíthet és véleményt alkothat.

A politikák végrehajtása

A közösségi politikák megvalósításának terén a Bizottság a Tanács által ráruházott jogköre szerint betartatja a közösségi szabályokat.

A közös kül- és biztonságpolitika keretében a Bizottság részt vesz a döntéshozatalban.

Nemzetközi tárgyalások

Az Európai Unión kívüli országokkal történő kereskedelmi tárgyalások esetén a Tanács engedélyezi a Bizottságnak, hogy megkezdje a szükséges tárgyalásokat. A Bizottság ezt a Tanács irányelvei szerint végzi. Ami a többi megállapodást – nevezetesen a csatlakozási megállapodásokat – illeti, a tárgyaló szerep gyakorlatilag a Bizottságé.

Költségvetés készítése

A Bizottság az engedélyezett hitelkereten belül és az optimális gazdálkodás alapelveinek megfelelően saját felelősségére költségvetést készít.

Működés és felépítés

A Bizottság 20 tagból áll, akiket európai biztosoknak neveznek. A biztosokat általános szakmai képességük alapján választják ki. Kinevezésük 5 évre szól. A tagországok közös megegyezéssel jelölik ki a Bizottság elnökét, amit az Európai Parlamentnek kell jóváhagynia. Ezután a kijelölt elnökkel egyetértésben megválasztják a Bizottság többi tagját. A Bizottság elnökből és biztosokból álló testülete akkor állhat fel, ha ezt végül az Európai Parlament hozzájárulási eljárás keretében jóváhagyta.

A testület tagjai tevékenységük során teljesen függetlenek, és az Európai Unió általános érdekében járnak el.

A Bizottság az elnök politikai iránymutatásának megfelelően végzi feladatát.

A Bizottságnak tagországonként legalább egy, legfeljebb két tagja lehet. Az Európai Unió következő bővítését követően várhatóan minden tagország egységesen egy főt delegál majd a Bizottságba. A biztosok száma maximálisan 27 fő lehet, ezt követően pedig egy az egyenlőségen alapuló rotációs rendszer kerül bevezetésre.

A Bizottság dolgozói létszámát tekintve (15000 fő) az Unió legnagyobb intézménye: a személyzet 20 százaléka a fordító- és tolmácsszolgálatnál dolgozik, 80 százalékuk pedig a főigazgatóságokon vagy a decentralizált szolgálatoknál.

A Bizottságnak a tagországokban képviselői, az EU-n kívüli országokban pedig delegációi vannak.

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG ELLENŐRZÉSE

Politikai ellenőrzés

Az Európai Parlament – azon kívül, hogy bi-

zalmat szavaz a Bizottságnak – bizalmatlansági indítvánnyal is élhet, 2/3-os szavazati többséggel és az összes tagja szavazatának többségével. Ha a bizalmatlansági indítványt elfogadják, a Bizottságnak testületileg távoznia kell. A „bölcsek tanácsának” nevezett független szakértői csoport jelentése után a Bizottság – történetében először – 1999. március 16-án testületileg lemondott.

Pénzügyi ellenőrzés

Egyrészt a Számvevőszék megvizsgálja a Közőség összes kiadási és bevételi számláját és nyilatkozatban biztosítja az Európai Parlamentet és a Tanácsot a számlák megbízhatóságáról.

Másrészt az Európai Parlament – a Tanács ajánlása alapján – felhatalmazza a Bizottságot a költségvetés végrehajtására. E célból megvizsgálja a számlákat és a pénzügyi mérleget, a Számvevőszék éves jelentését és a biztosító nyilatkozatot.

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA

Feladatai

Az Európai Unió Tanácsa az Európai Unió fő döntéshozó központja. A kormányok képviselői ennek keretében juttatják érvényre érdekeiket, és a közös döntés érdekében kompromisszumot kötnek, hogy olyan döntés jöjjön létre, amely szem előtt tartja az Európai parlament és a nemzeti parlamentek szempontjait.

A Tanács felel az Európai Unió tevékenységeinek általános összehangolásáért, melyeknek fő célja az egységes belső piac megteremtése. Ez olyan belső határok nélküli térséget jelent, amely biztosítja a négy alapszabadságot: az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgását, melyekhez hamarosan hozzájárul az egységes valuta.

A testület a kormányközi együttműködésért is felelős a közös kül- és biztonságpolitika, valamint a bel- és igazságügy (büntetőjog) terén.

Nemzetközi téren a Tanács főtítkára új funkciót tölt be: ő a közös kül- és biztonságpolitika főképviseelője. Az Európai Tanács 1999. június 3-4-i kölni ülésén az állam- és kormányfők *Javier Solanát* jelölték erre a posztra.

Működés és felépítés

A Tanács évente körülbelül száz hivatalos ülést tart, melyek során rendeleteket, irányelveket, határozatokat, ajánlásokat vagy véleményeket fogadnak el.

A szerződés rendelkezik olyan esetekről, melyekben a Tanács egyszerű többséggel, minősített többséggel vagy egyhangúlag dönt.

A legtöbb esetben (mezőgazdaság, halászat, egységes belső piac, környezetvédelem, szállítás) a Tanács minősített többséggel dönt. A nagyobb országok több szavazattal rendelkeznek, mint a kisebbek: Anglia, Franciaország, Németország és Olaszország 10 szavazattal, Spanyolország 8 szavazattal, Belgium, Görögország, Hollandia és Portugália 5 szavazattal, Ausztria és Svédország 4 szavazattal, Dánia, Finnország és Írország 3 szavazattal, Luxemburg 2 szavazattal rendelkezik. Az Európai Bizottság által előterjesztett törvényjavaslat jóváhagyásához a lehetséges 87 szavazatból legalább 62-re van szükség. A Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges ahhoz, hogy a törvényjavaslatot a Bizottság beleegyezése nélkül lehessen módosítani. Valójában a Tanács mindig arra törekszik, hogy megtalálja a legszélesebb egyetértést, mielőtt dönt.

A Tanács a kormányok képviselével megbízott miniszterekből áll. A Tanács tagjai tehát politikai felelősséggel tartoznak nemzeti parlamentjeiknek és a közvéleménynek. A Tanács elnöki tisztsége féléves váltásban, előre meghatározott rendben körbejár a tagországok között. Az elnökség szervezi és vezeti az üléseket, kompromisszumokat dolgoz ki és ügyel a döntési folyamat egységére és folytonosságára.

Brüsszelben minden tagországnak van állandó képviselete, melynek élén egy nagykövet áll. A tizenöt képviselő hetente ülésezik az Állandó Képviselők Bizottságában (COREPER), hogy előkészítse a Tanács munkáját.

A nemzeti szakértőkből álló szakmai munkacsoportok jelentéseket küldenek a COREPER-nek, és kompromisszumos megoldásokat javasolnak, valamint tanulmányozzák a jogszabálytervezeteket, és beazonosítják azokat a területeket, ahol egyetértés alakult ki, illetve ahol még nézetkülönbségek találhatók.

A Tanács főtitkársága gondoskodik a munkálatok előkészítéséről és zökkenőmentes lefolyásáról, továbbá őrzi a Tanács aktáit és irattárát. Jogi szolgálata a Tanács és a munkacsoportok munkáját segíti.

AZ EURÓPAI INTEGRÁCIÓ

A gondolat nagyon régi keletű

Sully hercege már 1620-ban megálmodta „az európai államok közös politikai testületét, amely biztosítja a tartós békét és a folyamatos

kereskedelmet a tagországok között.”

A XIX. században *Victor Hugo* így ír: „Eljön majd a nap, amikor megéljük, hogy a két hatalmas csoportosulás, az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Egyesült Államok kezét nyújt egymásnak az őket elválasztó Óceán fölött, és ezen keresztül termékek cserélnek gazdát, kereskedelem és ipar virágzik.”

Az egyesült Európa gondolata azonban igazából a II. világháború után indul útjára.

1946-1957: az első lépések

1946-ban *Winston Churchill* kifejezi vágyát az „Európai Egyesült Államok” létrehozására.

Az európai újjáépítést segítő amerikai Marshall-terv pénzügyi alapjainak elosztására 1948-ban létrejön az Európai Gazdasági Együttműködés Szervezete (OEEC).

1950. május 9-én *Robert Schuman* francia külügyminiszter történelmi nyilatkozatában javasolja Franciaország és Németország szén- és acéltermelésének egyesítését egy más európai országok felé is nyitott szervezet keretein belül. Ezt a nyilatkozatot *Jean Monnet*, tervezési szakértő dolgozta ki.

1951. április 18-án Németország, Belgium, Franciaország, Olaszország, Luxemburg és Hollandia aláírja az Európai Szén- és Acélközösséget (ESZAK) létrehozó Párizsi Szerződést.

1957-1973: hatokból kilencek

1957. március 25-én hat ország – Belgium, Franciaország, Hollandia, Luxemburg, Németország és Olaszország – aláírja az Európai Gazdasági Közösséget (vagy Közös Piacot) létrehozó Római Szerződéseket.

1962: az első közösségi politika, a Közös Agrárpolitika (CAP).

1966: létrejön a Luxemburgi Kompromisszum, amely alapján egy tagállam megvétózhat egy közösségi döntést, ha az létfontosságú érdekeit sérti.

1968 júliusában hat ország között megvalósul a vámunió.

1973, január 1-jén Dánia, Anglia, és Írország csatlakozik az EGK-hoz.

1974-1985: Európa új ugrásra készül

1974: a tagországok állam- és kormányfői elhatározzák, hogy rendszeresen üléseznek az Európai Tanácsban, hogy rögzítsék az európai politika fő irányvonalait.

1975: az Európai Közösség és 46 afrikai, karibi és csendes-óceáni ország aláírja a Loméi Egyezményt. Létrejön az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERDF)

1979: az európai valuták stabilitásának megteremtése érdekében létrehozott Európai Monetáris Rendszer március 13-án lát napvilágot: megszületik az Ecu (European Currency Unit). Az európai polgárok először választanak képviselőket az Európai Parlamentbe közvetlen általános választással.

1981. január 1-én Görögország belép az Európai Közösségbe.

1986 januárjában Spanyolország és Portugália csatlakozik az EGK-hoz.

1986-1995: tizenkettéből tizenötök

1986 februárjában az Egységes Európai Okmány előírja az egységes belső piac megvalósítását 1993. január 1-i határidővel.

1989: december 9-én tizenegy ország (Anglia tartózkodásával) elfogadja a munkavállalók alapvető jogainak Chartáját.

1991: október 21-én létrejön az Európai Gazdasági Térség (EEA), amely az EK 12 országát és az EFTA 6 országát (Ausztria, Finnország, Izland, Lichtenstein, Norvégia és Svédország) foglalja magába. Ezzel egy 380 milliós egységes piac jön létre.

1992: a Maastrichti Szerződés lökést ad a gazdasági és pénzügyi uniónak, kiterjeszti az Európai parlament jogkörét, megteremt az európai állampolgári státuszt, erősíti a kormányok közötti együttműködést (közös kül- és biztonságpolitika, együttműködés jogi és belső biztonsági ügyekben). 1993. január 1-jén az Egységes Belső Piac, novemberben a Maastrichti Szerződés lép életbe.

1995. január 1-étől az Európai Unió három új taggal bővül: Ausztria, Finnország, és Svédország. A norvégok népszavazáson döntenek arról, hogy nem csatlakoznak az Európai Unióhoz.

1997-2002: amszterdami szerződés, nizzai szerződés, euró

1997. október 2-án befejeződik a Maastrichti Szerződés revíziója. Az Amszterdami Szerződés hatályba lépése előtt minden tagországnak jóvá kell hagynia.

1998 márciusában az Európai Unió bővítését célzó tárgyalások megkezdése a közép- és kelet-európai országokkal és Ciprussal.

1998 májusában kiválasztják azokat az országokat, melyek 1999. január 1-től alkalmazzák az egységes valutát.

1999 januárjában 11 ország megkezdi az átállást az egységes valuta használatára.

1999. március 16-án a Bizottság testületileg lemond.

1999. március 25-én Berlinben az Európai Tanácsban ülésező állam- és kormányfők *Romano Prodi*t kéri fel, hogy állítson össze új Európai Bizottságot. Emellett határoznak az Európai Unió fejlesztésének és bővítésének pénzügyi keretéről az Agenda 2000-ben meghatározott 2000-2006-ig terjedő időszakra.

1999. május 1-jén hatályba lép az Amszterdami Szerződés, amely újabb területeket von közösségi rendelkezés alá, és megfogalmazza a „szoros együttműködés” alapelvét.

1999. június 13-án európai parlamenti választások.

1999. szeptember 25-én a Parlament jóváhagyja az új Bizottságot, melynek elnöke *Romano Prodi*.

2000. december 7-én ünnepélyesen kihirdetik az Alapvető Jogok Európai Chartáját.

2001. február 26-án aláírják a Nizzai Szerződést.

2002. január 1-én az euróövezet tagországai-ban megtörténik az átállás az egységes valutára.

2002. március 1-én megkezdik munkáját az Európai Konvent Európa jövőjéről..

Feladatok 2002-ben:

Az intézményi reformok végrehajtása a bővítés érdekében.

Az Európai Bizottság közzéteszi az utolsó országjelentéseket a csatlakozó tagjelölt országokról.

A legfelkészültebb tagjelölt országokkal befejeződnek a csatlakozási tárgyalások.

2003. április 16-án 10 ország (köztük hazánk) aláírta az EU bővítéséről szóló szerződést

Hasznos olvasmányok:

Horváth Jenő: Az európai integráció története napról napra. Budapest, 2001.

Horváth Zoltán: Kézikönyv az Európai Unióról. negyedik, átdolgozott kiadás. Budapest, 2001.

European Union enlargement. A history opportunity. European Commission – Directorate General for Enlargement.

Hasznos címek:

europa.eu.int, europa.eu.int/eur-lex, european-convention.eu.int, europa.eu.int/euro

Forrás: Európai Tájékoztatási Központ

Már elkezdődött!
De még nem késett le semmiről!
Jelentkezzen most, és pótoljuk, amiről lemaradt!

EU AKADÉMIA
 avagy
„A Szövetség felkészít a jövőre”

A Magyar Nyomdász Szakmai Szövetség a nyomdaipari munkaadók és vezető beosztású szakemberek részére továbbképzést szervez a CEU (Közép-Európai Egyetem) közreműködésével.

A képzés célja: cégvezetők és vezető beosztású szakemberek továbbképzése, felkészítése az Európai Unió szerezvállalásra, új gazdasági és piaci szerepre.

Témák:

– Kommunikáció (prezentáció tartása, szabályai, szerkezeti felépítése)	január 21.
– Üzleti tárgyalás (megrendelői kapcsolattartás, illemszabályok, konfliktusmegoldások)	március 11.
– Közbeszerzés az EU-ban	április 29.
– Marketing (szponzoráció, partnerprogramok, a reklám szerepe)	június 3.
– Minőségmenedzsment (szabványok, minőségbiztosítás szerepe)	szeptember 2.
– Stratégia (tervezés, elemzés, szerkezeti módosítások)	szeptember 16.
– Projektmenedzsment	október 14.
– Kontrolling – monitoring, vállalati pénzügyek	november 25.
– EU tag vagyok (EU alapismeretek)	december 2.

Helyszín: Budapest, Nádor utca 21. (METRIMPEX székház)

Az előadások 9 órától – 16.30 óráig tartanak a fentebb felsorolt keddi napokon.

Részvételi díj: 20.000 Ft + áfa / fő / alkalom,
 tagjainknak - 30% kedvezmény: 14.000 Ft + áfa / fő / alkalom

Kedvezmény:

9 előadásra történő, előzetes jelentkezés esetén: 140.000 Ft + áfa / fő
 tagjainknak: 100.000 Ft + áfa / fő

A részvételi díj a következőket tartalmazza: regisztrációs díj, 2 kávészünet, ebéd, az előadásokkal kapcsolatos írásos anyagok, valamint év végén a teljes program anyaga azoknak, akik minden előadáson részt vettek.

Tájékoztatjuk a tisztelt érdeklődőket, hogy a tanfolyamot min. 35, max. 50 fő részvételével indítjuk. A Szövetség tagjait mindenkor előnyben részesítjük.

Felvilágosítás, információ: Simon László szakreferens (Magyar Nyomdász Szakmai Szövetség)

Telefon: 350-7728, 270-9107